

[Landbrugsministeren]

som følge af, at deres kartoffelavl nedklassificeres til spise- eller industrikartofler.

Den af kartoffelafgiftsfonden ydede erstatning har hidtil været på 50 pct. af det konstaterede tab.

Spm. nr. S 359

Til *ministeren for Grønland* (9/12 82) af:

Lawaetz (FP):

»Kan ministeren oplyse antallet af grøn-
lændere, der årligt tjener over ¼ mill. kr.?«

Begrundelse

Grønland får årlige tilskud fra syddanske skatteydere på ca. 50.000 kr. pr. grønlander alt inkluderet, medens grønlænderne selv har et skattetræk mellem 19 og 23 pct., samtidig med at danske skatteydere kan komme af med op til 70 pct. af deres indkomst.

Det forekommer mig, at der finder en væsentlig diskriminering sted af danske skatteborgere sammenlignet med den nordlige del af Danmark.

Besvarelse (15/12 82):

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

På grundlag af materiale meddelt af Danmarks Statistik, der udarbejder indkomststatistik for Grønland på basis af selvangivelsesmateriale, kan oplyses, at der i 1980 var i alt 718 personer med en skattepligtig indkomst på 250.000 kr. eller derover. Tallet udgør ca. 2 pct. af alle skattepligtige personer i Grønland. For året 1981 foreligger endnu ikke nogen opgørelse, men antallet forventes at stige betydeligt, formentlig med omkring 50 pct.

Af de 718 personer med denne skattepligtige indkomst i 1980 var imidlertid kun en mindre del egentlige grønlændere, defineret som personer født i Grønland. Kun 158 personer kan med sikkerhed henføres til denne gruppe. Tallet svarer til ca. 0,7 pct. af alle skattepligtige grønlændere. Heraf var 126 gifte mænd, hvor den skattepligtige indkomst på grund af de særlige grønlandske sambeskatningsregler foruden egen indkomst tillige omfatter hustruens indkomst.

Blandt andet på grund af disse sambeskatningsregler kan andelen af skattepligtige med

den nævnte indkomst ikke umiddelbart sammenlignes med danske forhold.

Spm. nr. S 360

Til *undervisningsministeren* (9/12 82) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren ændre reglerne for elevtransport til og fra skole, således at en kommunalbestyrelses afgørelse ikke længere kan indklages for amtsrådet?«

Begrundelse

Afgørelser i sager omhandlende elevtransport beror på en tolkning af bekendtgørelse nr. 507 af 26. november 1980 § 2. Herudover ligger der et lokalkendskab, som kun primærkommunen har, til grund.

Amtsrådene har et ikke ringe antal klager til behandling, og på denne baggrund forekommer det urimeligt, at endelig afgørelse ikke kan træffes af det lokale råd.

Besvarelse (20/12 82):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ved behandlingen af ankesager vedrørende kommuners afgørelser i befordrings-spørgsmål tager amterne først og fremmest stilling til, 1) om bestemmelserne i henhold til befordringsbekendtgørelsen har været anvendt korrekt, 2) om foreskrevne procedureregler er fulgt, 3) om skønnet er udøvet på en rimelig og loyal måde. Amterne er derimod tilbageholdende med at gå ind i selve skønnet over spørgsmålet, om hensynet til børnenes sikkerhed gør befordring særlig påkrævet, jfr. befordringsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, jfr. bestemmelsen i folkeskolelovens § 25, stk. 1, nr. 2. Skulle et amtsråd undtagelsesvis gå ind i skønsspørgsmål – f.eks. vedrørende spørgsmålet om trafikfarlighed – er amtsrådet ikke afskåret fra at fremskaffe et grundlag for at foretage en sådan vurdering, f.eks. ved at foretage en besigtigelse af de omhandlede vejstrækninger.

Spørgsmålet om ændring af de gældende regler for elevtransport er af andre grunde optaget til overvejelse i undervisningsministeriet. Jeg vil på den givne foranledning nu lade det rejste spørgsmål indgå i disse overvejelser, men henleder dog opmærksomheden på, at en begrænsning af ankeadgangen